

WILHELM HANSEN EDITION

№ 963.

NIELS W. GADE

Romancer og Sange.

I. Bind.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

Niels W. Gade.

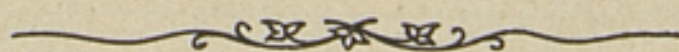
Romancer og Sange.

1ste AFDELING.

KJØBENHAVN & LEIPZIG,
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

INDHOLD.

Polsk Fædrelandssang.

Polnisches Vaterlandslied.

Moderato e marcato.

Niels W. Gade.

SANG.

PIANO.

Hvor_for svul_mer Weich_sel_flo_den, som et Hel_te_bryst, der i
Wa_rum wohl die Weich_sel schwel_let wie des Hel_den Brust, die im

Dø_den knu_ses mod en vild, bar_barisk Kyst? Hvor_for klin_ger Bøl_gens Kla_ge fra den
To_de stumm zer_schel_len fern der Heimath musst? Wa_rum steigt der Wo_ge Kla_ge aus dem

sor_te Grund, som en saa_ret Gangers sidste Suk i Dø_dens Stund?
dunklen Grund wie des wun_den Lö_wen Seufzer, naht die To_des_stund?

p dolce.
Weich_sel_flo_den snoer sig langsomt un_der Kra_kaus Muur, stær_ke
Lang_sam win_det sich die Weichsel un_ter Kra_kaus Wall, star_ke
pp
pp
p
cresc.
Ska_rer drog at bry_de Ør_nens Fan_ge_buur.
Schaa_ren woll_ten brin_gen wie_der ihn zu Fall.
cresc.
f
f
f
ff
Sværd og Lee paa Slet_ten blin_ked mel_lem
Lanz und Schwert im Fel_de blitz_ten zwi_schen
Røg og Damp, in_gen Stridsmand kom til_ba_ge fra den vil_de Kamp, in_gen
Rauch und Dampf, Kei_ner kehr_te le_bend wie_der aus dem wil_den Kampf, Kei_ner

un poco lento.

Strids_mand kom til _ ba _ _ ge, In _ gen kom til _ ba _ _ _ ge. Der _ for
kehr _ te le _ bend wie _ der, Kei _ ner kehr _ te wie _ _ der. Da _ rum

poco lento.

hø_re vi be_stan_dig Suk fra Flo_dens Skjød, der_for ris_ler den vee_mo_dig, som en
seuf_zet bang die Weich_sel hart am U _ fer_saum, da_rum klingt ihr Rie_seln trau_rig wie ein

cresc.

Drøm om Død, der _ for sør _ ge Mark og En _ ge med den hvi _ de Piil, der _ for
To _ des_traum. Da _ rum fas _ sen Feld und Flu_ren Trau _ er _ wei _ den ein, da _ rum

dim.

tab _ te Po _ lens Døt_tre de _ res mun _ tre Smiil. Og ved Pi _ gens Vug_ge sid _ de
la _ chen Po _ lens Töch_ter nim_mer mun _ ter drein. Und an Kin _ des Wie _ ge si _ tzen

Ped.

dim. **Tempo I°**

p

de med Graad paa Kind, un_der Suk og Vee_mods_san_ge slum_rer Glut_ten ind. Men naar
sie mit feuch_ter Wang und in Schlaf mit Weh_muths_klän_gen sin_gen sie es bang. Doch soll

p *cresc.*

cresc. *f*

Dren_gen vaag_ner, syn_ge de om Kampens Ørn, un_der Sang om svunden Stor_hed
es er_wa_chen, sin_gen sie von Kam_pfes Schall: Stol_zer Sang aus grossen Zei_ten

8 loco.

f *cresc.* *f* *f*

rit. *f* *f*

vaag_ne Po_lens Børn, un_der Sang om svun_den Stor_hed vaag_ne Po_lens
weckt die Po_len all! Stol_zer Sang aus gro_ssen Zei_ten weckt die Po_len

rit.

Børn.
all! **a tempo.**

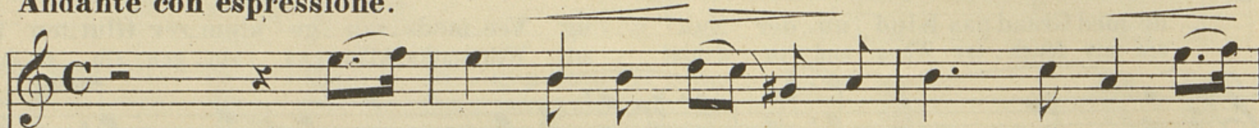
ff *dim.* *p* *pp*

Ped. * Ped.

BIRKEN.
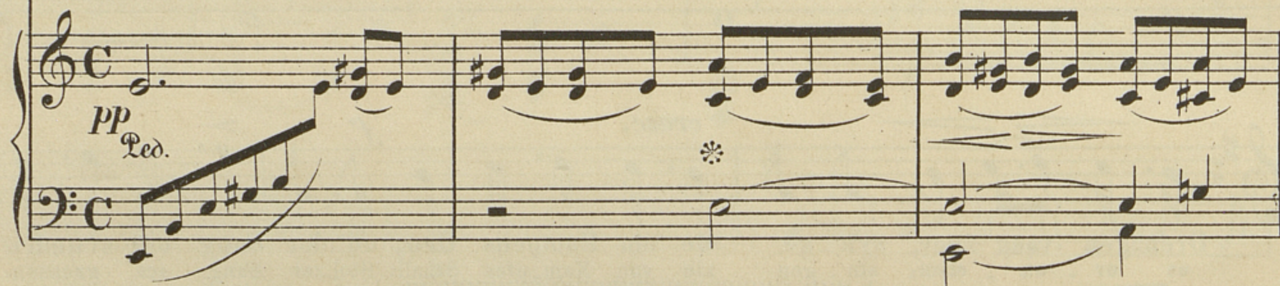
Andante con espressione.

SANG.

V. 1. „Hvi staaer du saa een - som, o Bir - ke - træ! paa
V. 2. „Jeg al - drig hvi - ler bag Skov og Hegn, der -
V. 3. „Min Sjæl er be - drø - vet, mit Haab bort - veeg, der -
V. 4. „Ak! Jor - den har druk - ken min Bei - lers Blod, der -

PIANO.

pp Ped.

p mf

1. He - den i Vin - ter og Vind?" — O, Jom - fru! hvi væl - ger du
2. før er jeg hvid om Kind!" — Mig al - drig for - fri - sker den
3. for er jeg hvid om Kind!" — See Maa - nen er dun - kel og
4. for er jeg hvid om Kind!" — Tar - ta - ren har myr - det ham

p mf cresc.

rit. pp a tempo.

1. Him - len til Læ? Hvi er du saa hvid om Kind?
2. fal - den - de Regn, paa He - den i Vin - ter og Vind.
3. So - len er bleg paa He - den i Vin - ter og Vind.
4. ved min Rod paa He - den i Vin - ter og Vind.

efter sidste Vers.

rit. a tempo. lento.

f pp dim. pp Ped.

SERENADE ved STRANDBREDDEN.

Serenade am Seeufer.

Andantino grazioso.

dolce.

SANG.

V. 1. Sangeren. Hyt - ten er luk - ket, Nat - ten er stil - le! Ly - set ei glim - ter bag Vin - du - ets Glar. Bøl - ger! mens let i - mod Stran - den I tril - le, Ak, om I vil - de

Der Sänger. *Still ist die Mond - nacht, freund - liche Hel - le strahlt ihr ver - schlos - se - nes Fen - ster nicht mehr. Möch - test du, statt dort zu tän - - deln, o Wel - - le, spie - - len und sin - - gen*

PIANO.

pp e dolce. Ped. *pp* ✱ Ped. ✱ Ped. ✱

pp Ped.

un poco rite - - -

un poco rite - - -

nuto. a tempo. dolce.

syn - ge og spil - le? To - ner-ne til hen - des Hjer - te I bar.
Grüs - se ihr brin - gen? Ach den er - freu - test ihr Herz du so sehr!

nuto. a tempo. p Ped.

pp

Bølgen. Sag - te - lig gli - den - de hen o - ver Strand,
Die Welle. *Stil - le! - Ich sin - ge mit plät - schernden Ton*

pp Ped. Ped. segue.

ritenuto.
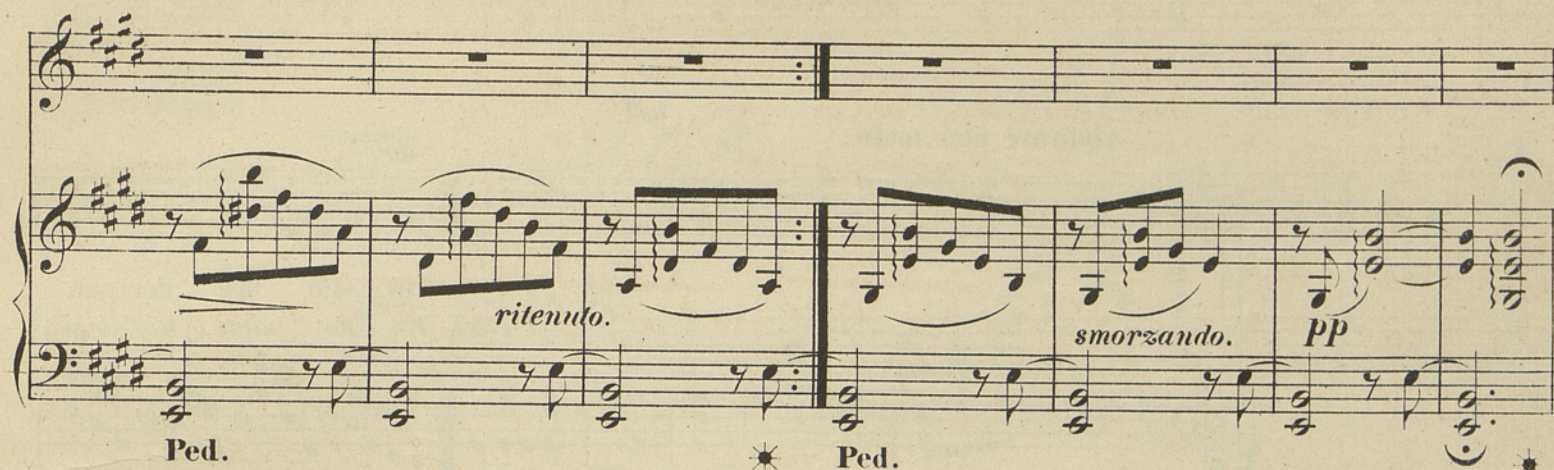
Lang - somt strøm - men - de vil vi det drøm - men - de
lei - se der Lau - schenden lieb - lich den rau - schenden

ritenuto.

a tempo. pp

Hjer - te ind - lul - le saa sødt, som vi kan.
herzen - ein - lul - lenden Zau - bersang schon.

a tempo. pp Ped. Ped. Ped. pp

V. 2. Sangeren.

Mon Hun vil ane, hyllet i Slummer,
Ham, som har vækket den smigrende Klang?
Sværmende Drømme Hjertet nu rummer,
Smerter og Kummer
Flyer og forstummer, —
Liflige Billeder skaber min Sang.

Bølgen.

Evigt omskiftende Rythmer og Gang,
Let og spøgende,
Billedforøgende,
Vælte vi klart mod den duftenden Vang.

V. 2. Der Sänger.

Ob ihr wohl ahnet im Arme des Schlummers
Wer ihr erweckte den schmeichelnden Klang?
Dämmernd entschwinden der Sorg' und des Kummers
Trübe Gestalten;
Lieblich entfalten
Bilder und Träum' sich bei meinem Gesang.

Die Welle.

Wechselnde Rythmen erfindend gewandt
Roll' ich schaukelnde
Bilder vorgaukelnde
Welle mich klar an den blumigen Strand!

V. 3. Sangeren.

Brændende Længsel, smeltende Klage
Flettes i bævende Toner til Krands.
Huldt gjennen Drømmenes Rige de drage
Frem og tilbage,
Kjærligt forjage
Taagen, som dølger dig Stjernernes Glands.

Bølgen.

Aabnende Favnen, saa smidig og glat,
Langt ud rækkende,
Længsel opvækkende,
Hviske vi Hende et saligt Godnat.

V. 3. Der Sänger.

Brennende Sehnsucht, schmelzende Klagen
Flechten die bebenden Töne zum Kranz,
Zieh'n hold durch's Reich der Träum' und verjagen
Freundlich und milde
Nebelgebilde,
Die dir umdüstern der Sterne Glanz.

Die Welle.

Öffnend die Arme geschmeidig und rund
Wünsch ich, die bebende,
Sehnsucht belebende
Well' ein Schlafwohl ihr mit murmelndem Mund.

ROSEN.

Die Rose.

Andante con moto.

SANG.

PIANO.

p

Ped.

dolce.

V. 1. Ro - sen sid - der paa
Die Ro - se sitzt auf dem

pp leggiero

Thro - - nen, hun ha - ver den stør - ste Magt; Hun
Thro - - - ne, ihr ist ja die gröss - te Macht; Sie

bæ - rer Scep - tret og Kro - - - nen for al - le Blom - sters
trägt den Scep - ter die Kro - - - ne ü - ber al - ler Blu - men

cresc.

fz *p* *ritenuto.*

ritenuto.

Pragt.
Pracht.

V. 1. I / *Im*

a tempo. *f* rit. *pp* Ped. Ped. Ped.

V. 2.

I Vaarens Høitids-Klæde
Sees Lilie, Nellik, Viol
Ydmygelig fremtræde
For hendes Dronningestol.

V. 2.

Im festlichen Frühlingsprangen
Tritt Nelk' und Veilchen heran,
Mit Demuth tragend verlangen
Ihrem Königsstuhl zu nahn.

V. 3.

Syringer og Akkeleier,
Reseda med Tusindfryd
For hendes Fod sig neier
I deres rigeste Pryd.

V. 3.

Syringe nebst Myrthenzweigen,
Die Lilie auf schwanken Stiel,
Ihrer Hoheit tief sich neigen
Im glänzenden Farbenspiel.

V. 4.

De aabnede gyldne Skaaler,
Da dufter den hele Krands;
Men Rosen dem overstraaler,
Som Solen Stjernernes Glans. —

V. 4.

Sie öffnen die Opferschalen, —
Da duftet der bunte Kranz,
Doch schwindend in ihren Strahlen
Wie Stern' in der Sonnen Glanz. —

V. 5.

Mig blomstrer i Sands og Sinde
En Flor udaf Tanker frie;
For Dig de alle maae svinde,
Thi Du er Rosen deri!

V. 5.

Ein Flor von tausend reichen
Gedanken blüht mir im Sinn;
Dir müssen sie alle weichen
Denn du bist die Rose darin.

EN SITUATION.

Eine Situation.

Allegretto quasi Andantino.

dolce.

SANG.

V. 1. Jeg la - der Baa - den gli - de frem saa jævnt ad Sø - ens Vo - ver, du tids - nok kom - mer til dit Hjem, før Da - gens Stjer - ne so - - ver. Her er vi gan - ske e - ne nu, her

Ich lass' mein leich - tes Boot nur sacht die Well des Sees durch - schneiden; - heim kommst du den - noch vor der Nacht, noch vor der Son - ne Schei - den. Hier sind wir bei - den ganz allein, kein

PIANO.

p

Ped. *

p

cresc.

lyt - ter in - tet Ø - - re, og her jeg yd - mygt haa - ber du en - gang mit Suk vil
Lauscher kann uns stö - - ren, und freundlich bitt' ich jetzt dich mein de - mü - thig Wort zu

cresc.

p

hø - - - re.
hö - - - ren.

V. 2. { Hvad
Was

p

Ped.

dim.

pp

V. 2.

Hvad er din Tvivl? hvad er din Frygt?
I Verdens vilde Vrimmel
Staaer Kjærlighedens Tempel trygt,
En Forgaard til vor Himmel.
Der knittrer ei saa stærk en Ild
Som Kjærlighed jo dæmper,
Der bruser ingen Storm saa vild,
Som den jo let bekjæmper!

V. 3.

Du løfter kold dit Øies Blaa
Mod mine vaade Blikke!
O, vil du ei mit Suk forstaae?
Du kan, men vil det ikke! —
Her er dit Hjem, stig nu i Land —
Jeg ene roer tilbage,
Og for den stille Skov og Strand
Jeg synge vil min Klage.

Chr. Winther.

V. 2.

Was zweifelst du und fürchtest noch?
Dem wilden Weltgetümmel
Trotzt unsrer Liebe Tempel doch, —
Ein Vorhof unsrem Himmel.
Kein Feuer flammt mit solchen Loh'n
Dass Lieb' es nimmer dämpfe;
Wild braust der Sturm, doch weiss sie schon,
Wie sie ihn leicht bekämpfe.

V. 3.

Du hebst dein Aug' — hörst Seufzer kalt —
Siehst kalt die Thränen rollen;
Ach, trocknen könntest du sie bald; —
Du kannst — dir fehlt das Wollen!
Jetzt soll zurück — steig du ans Land
Der Kahn allein mich tragen,
Und leise will dem Wald und Strand
Ich meine Leiden klagen.

HEMMING SPILLEMANDS SANG.

HEMMINGS LIED.

Andantino.

PIANO.

p mf Ped.

Hemming Spillemand.

V. 1. Der vox_ed et Træ i min Mo_ders Gaard, hvert Blad saae ud som et Hjer - te, men Skjæbnen syn_tes mig alt - for haard, og jeg rei - ste bort i min Smer_te.

Es stand wohl ein Baum bei der Mut_ter Haus, die Blät_ter wa_ren wie Her_ - zen; doch nim - mer hielt ich das Le_ - ben aus, und von dan_nen zog ich mit Schmerzen.

fz ritenuto. p dol. Ped. 1. 2. 3. 4. pp

V. 2.
Som Fuglen jeg fløi, og min Tanke med,
Vi To var aldrig alene,
Men hvergang vi satte os ned et Sted,
Sad vi paa de samme Grene.

V. 3.
Med Fisken jeg svømmed til Havsens Bund,
Der vilde jeg boe og bygge,
Men gjennem Vandet til Hjertets Grund
Det Træ bar Rødder og Skygge.

V. 4.
Da søgte jeg mig i Graven Læ,
Det var jo det Bedste og Sidste,
Men hver en Midnat dufter det Træ,
Saa jeg maa staae op af min Kiste.

V. 2.
Mit meinem Gedanken vom Haus ich schied,
Wie Vöglein fliegen im Raume;
Doch wo wir uns setzten vom Fliegen müd',
Wir sassen doch auf dem Baume.

V. 3.
Da schwamm ich hinaus wie die Fischelein,
Die wohnen im tiefen Meere;
Der Baum der wuchs mir ins Herz hinein,
Und drang durch der Wellen Heere.

V. 4.
Da suchte ich mir im Grabe Raum,
Für mich war nicht Ruhe im Leben;
Doch jede Mitternacht duftet der Baum,
Da muss aus dem Sarg ich mich heben.

VISE OM AGNETE OG HAVMANDEN.

AGNETE UND DER MEERMANN.

Allegretto.

SANG.

PIANO.

p dol. p

1. Ag_ne_te var el_sket, u_skyl_dig og god, sligt Hjer_te har al_drig en ond Draa_be Blod, hun var som Guds Eng_le og mild som Guds Sol og dog saa be_ske_den som Mar_kens Vi_ol. O Gud, hvor mit Hjer_te maa li_de!

1. Ag_ne_te war lie_bend, un_schul_dig und gut, Sie hat_te im Her_zen kein bös Tröpfchen Blut; Sie war wie die En_gel, so mild und so rein, und doch so be_scheiden wie Veil_chen im Hain. Ach Gott! wel_ches Lei_den im Her_zen!

p f rit. dol.

V.2.

Den fattige Fugl sad paa Grenen og sang,
Men hun saae alene paa Bølgernes Gang,
Der klang det saa lifligt, ei vidste hun hvad;
Hun hørte paa Havmandens lokkende Kvad.
O Gud, hvor mit Hjerte maa lide!

V.3.

Den Havmand han nævned' saa sødt hendes Navn,
Hun glemte sin Freiser og sprang i hans Favn.
Ak, sand er min Vise, men det er ei stort!
Den fattige Fugl har selv Visen gjort.
O Gud, hvor mit Hjerte maa lide!

V.2.

Es sass auf dem Zweige der Vogel und sang;
Sie sah nur der Wellen bezaubernden Gang,
Es klang ihr so lieblich, es zog sie hinfort,
Sie folgte des Meermannes lockendes Wort.
Ach Gott! welches Leiden im Herzen!

V.3.

Der Meermann bestrickt ihren liebenden Sinn,
Den Heiland vergass sie, und gab sich ihm hin.
Ach Wahrheit ich singe! Wer hätt' es gedacht?
Arm Vöglein hat selbst dieses Liedchen gemacht.
Ach Gott! welches Leiden im Herzen!

AGNETES VUGGEVISE.

AGNETES WIEGENLIED.

Allegretto quasi Andantino.

PIANO.

pp Ped. Ped. Ped. Ped. Pe l. fz Ped. p dim. pp

Agnete.

V. 1. Sol der _ op _ pe ganger un_der Li _ de; sov, mit Barn, saa bli'er Du stærk og stor!
Sich die Son_ne in die Tie_fe glei_ten! Schla_fe, Kind_lein, wer _ de stark und gross!

pp *dol.* *dol.*

V. 2.

Hvalerne med deres brede Finne
Over Dig som store Skyer gaae,
Sol og Maane gjennem Vandet skinne,
Begge to Du skal i Drømme faae.

V. 3.

Visselul! Jeg fødte Dig med Smerte!
Bliv min Glæde altid, Aar for Aar!
Du har drukket Livet ved mit Hjerte,
Hver Din Taare til mit Hjerte gaaer.

V. 4.

Sov, mit Barn, jeg sidder ved Din Vugge,
Lad mig kysse Dine Øine til!
Naar engang de begge mine lukke,
Hvo mon da Dig Moder være vil?

V. 2.

Über dich, an grosser Wolken Stelle,
Zieht der Fische Schaar in Meeres Schaum,
Mond und Sonne scheinen durch die Welle,
Beide reichet dir dein süsser Traum.

V. 3.

Schlafe, Kind, das ich gebar mit Schmerzen!
Werde meine Freude auch dereinst,
Leben trankest du an meinem Herzen,
Und zum Herzen geht's mir wenn du weinst.

V. 4.

Schlafe, Kind! ich sitz' an deiner Wiege,
Schliesse mit dem Kuss' dein Äugelein;
Wenn ich mit geschloss'nem Auge liege,
Liebes Kind, wer wird dir Mutter sein?

FISKERDRENGENS VISE.

DES FISCHERKNABEN LIED.

Allegretto.

SANG.

Clar.

PIANO.

p

V. 1. Lær_ken synger sin Morgensang,
Fröhlich singet die Lerch' ihr Lied,

1. ba_der i Dug sin Vin_ _ge; To_ner kvæ_ge, er Barmen trang,
ba_det im Thau ih_re Schwin_gen; Tö_ne ge_ben dem Her_zen Fried,

1. Hjer_tet de Taa_rer brin_ _ _ge!
Thränen uns Ru_he brin_ _ _gen.

V. 2.

Lykkens Guldfugl den flyver med,
Hvor vi end vandre ville;
Ak, paa vor Grav er dog først det Sted,
Hvor den sætter sig stille!

V. 2.

Schicksals Vogel! zieh immerfort,
Rastlos du mit uns hineilest;
Ach, das Grab ist der erste Ort,
Wo du am längsten verweilest.

BARCAROLE.

Andantino.

SANG. *piano e dolce.*

1. Let_te Bøl_ge! naar du blaaner, gjennemsig_tig,
2. Bøl_ge! hvor du kla_rest rinder, speiles Himlen

PIANO. *sempre piano.*

Ped.

1. lys og klar, Him_lens Farve _ skjær du laaner, selv du in_gen Far_ve har.
2. i dit Bad; ak! din Længsel Hjer_tet minder om hvad Skjæbnen skil_ler ad.

p

1. Him_len ei, kun Him_lens Bil_led hvi_ler i din dy_be Favn; *cresc.* al_drig er din
2. Hjer_te! du bør ik_ke kla_ge, selv Na_tu_ren fø_ler Savn; trøst dig, hvis du

p

1. Længsel stil_let, den er e_ _ _vig som dit Savn. *p* *dim.*
2. har til_ba_ge kun et Bil_ _ _led og et Navn.

(Af „Prindsesse Isabella.“)

p *dim.* *p* *ritenuto.*

HAVFRUEN.

Allegro agitato.

SANG.

1. Rød Maa - nen skin-ner blandt Stjerner
2. Den Hav - fru smi - ler saa vel - lyst -
3. „Kom hid," han suk - ker,"min Længsels
4. Af - sin - dig dand-ser den Vandrings -

PIANO.

1. smaa, den Hav - fru dandser paa Til - - lie blaa; sort Bøl - gen rul - ler mod hvi - den
2. fuld, hun sy - nes saa kjærlig,hun sy - nes saa huld; o vogt dig, Yng-ling, o vogt dig
3. Mø, som dand-ser, som svæver paa vil - den Sø! jeg van - dred i Syd, jeg vandred i
4. mand med nøg - ne Havfru paa hvi - den Sand. Bleg Maa - nen skin-ner blandt Stjerner

1. Sand, der gaaer en Yng - ling paa nøg - ne Strand med Savn paa blus - sen - de
2. vel! saa let be - daa - res den un - ge Sjæl, og Mid - nats - taa - gen for-
3. Nord, jeg søg - te dig o - ver den vi - de Jord; paa Jord jeg al - drig dig
4. smaa, en Stund de svæ - ve paa Bøl - gen blaa, og dybt i Af - grunden

poco riten. dim.

1. kin - - - - der.
2. blin - - - - der.
3. fin - - - - der."
4. svin - - - - der.

mf p f fz poco riten. p Tempo. dim. Ped.

ROMANCE af „ELVERSKUD,"

Ballade for Solo, Chor og Orchester.

Andante sostenuto.

SANG.

PIANO.

dolce. *pp* *p*

Saa

Saa

con espress.

tidt jeg ri - der mig un - der Ø ved Dag, naar det ly - ser i Lun - den,

tidt jeg ri - der, hvor Blom - ster smaa i gyld - ne Korn sig skju - le,

læn - ges jeg ef - ter min Fæ - ste - mø, den tro - - - fa - ste Brud jeg har

tæn - ker jeg paa hen - des Øi - ne blaa og paa hen - des Lok - - - - ker

p *dim.*

dim.

fun - - - - den.

gu - - - - le..

Ob.

dolce.

Saa

p

agitato.

tidt jeg van - - - drer, hvor El - - - - - len staaer, naar

p

Stjer - ner - ne ly - - - - se for - o - - - - - - - ven,

tæn - - ker jeg paa et kul - - - sort Haar og en

f *mf* *cresc* *fz*

Mund, saa dri - - stig, for - - vo - - - - ven.

fz *fz* *f* *con passione.*

fz

dim.

p e tranq.

Den dy_be_ste Vunde kan sam_men groe, som Svær_de_ne hug_ged i

p

dim.

pp

Stri_den, det er som mit Hjer_te var deelt i to, det

p

f

p

pp

vox_er vel sammen med Ti_ _ _ _den!

dim.

dim.

pp

pp

DER GONDOLIER.

Allegro scherzando.

SANG.

PIANO.

V.1. Fahr' mich hin_ü _ _ber
V.2. Fahr' mich hin_ü _ _ber
V.3. Fahr' mich hin_ü _ _ber
V.4. Doch seh' ich jetzt die

p

p

1. jun _ ger Schif _ fer! nach dem Ri _ al _ to fah _ re mich! Sieh! die _ ses Hals_band
2. jun _ ger Schif _ fer! ich weiss ein wun_der_lieb_lich Lied, das sing' ich dir, in_
3. jun _ ger Schif _ fer! und nimm das Be _ ste, was ich hab, den Ro _ _ sen_kranz, den
4. Gon _ del schwimmen hin _ ü _ _ ber die be _ weg _ te Fluth, und drin _ nen sitzt mit

1. nimm zum Loh_ne; ich hab' es längst be _ stimmt für dich! _
2. dess die Gon_del da _ hin auf leich _ ter Wel _ _le zieht. _
3. mir der Bischof am letz _ ten O _ _ ster _ ta _ _ge gab. _
4. Gi _ _a _ net _ ta der Schif _ fer froh und wohl _ ge_muth. _

mf

p f

1. Der Schif - fer spricht: „Nein, Gi - a - net - ta! der Lohn ist wahr - lich
2. Der Schif - fer sprach: „Nein, Gi - a - net - ta! ich fah - re nicht für
3. Der Schif - fer sprach: „Nein, Gi - a - net - ta! dein Ro - sen - kranz ge -
4. Sie lan - den an und Gi - a - net - ta, sie eil - te schnel - len

p

ri - te - nu - to poco a poco

1. gar zu klein, und soll ich dich hin - ü - ber - fah - ren, so kan's um die - sen
2. sol - chen Lohn, was hül - fe mir dein schön - stes Lied - chen? der süs - se Klang ist
3. nügt mir nicht, hast du nichts Bess' - res mir zu ge - ben? du hol - des En - gels -
4. Schritts da - von. Was hat dem Schif - fer sie ge - ge - ben? Er war zu - frie - den

1. Preis nicht sein."
2. schnell ent - flohn."
3. an - ge - sicht?"
4. mit dem Lohn!

Nach Cas. Delavigne von W. Wagner.

dim. p *dim.* pp

f

Ped.

FARVEL LILLE GRETE!

Allegretto.

SANG.

PIANO.

mf p

Ak, kjæ_re_ste Hr. Guldsmed, jeg har kun Sorg og Savn. Min Gre_te rei_ser - fra mig i_dag til Kjø_ben_havn. Nu vil jeg gjer_ne be'e ham, min go_de Me_ster Wiig, at gjø_re mig en Guld_ring og skri_ve in_den_i: Far_vel, far_vel lil_le Gre_te.

Lento. rit.

p

Animato.

„Ja vel, ja vel bitt' O_le, det skal du faae min Ven. Naa vær nu ei saa traurig, hun

kommer nok i _ gjen. See her er hvad Du øn _ sker, den ko_ste_lig_ste Ring, og her Du har jeg

Allegro. Tempo I°

skre_vet med Snirk_ler og med Sving: Far _ vel, far _ vel lil _ le Gre _ te." Ak

nei, ak nei Hr. Guldsmed, saa _ le_des var det ei „Jeg syntes dog bitt' O _ le, jeg hav_de fat _tet

Dig." Ak nei, ak nei Hr. Guld _ smed, ak nei, det var ei saa. Jeg bad ham om at

Lento. rit.

skri _ ve, saa _ le_des at for_staae: Far _ vel, Far _ vel lil _ le Gre _ _ te.

p fz p

LIDEN KIRSTEN.

Andantino con moto.

SANG.

1. De Bøl - - ger rul - le saa
var det dog sandt hvad min
stan - der en Borg saa
Væ - - sen boer i den.

PIANO.

p *mf* *p*

Ped.

1. tungt af - sted, Li - den Kir - - sten stan - der ved Ha - - vets Bred. Hun
2. Fa - der har sagt! der le - ver i Ha - vet en u - - kjendt Magt. De
3. vid, saa stor, og Him - - len er som et Søl - - ver - flor, og
4. dy - - be Borg, det kjender, som jeg, til Fryd og Sorg; et

1. stir - - rer saa dybt i Bøl - - gen blaa, for at see Hvad al - - drig hun
2. byg - - ge og boe i den dy - - be Grund, de le - ve saa trygt paa
3. Sol og Maane af rø - - den Guld, og Marken af tu - - sin - de
4. Men - - neske hjer - te slaaer i dets Bryst, det fø - ler en e - - vigt

p *mf* *p*

5.
„Og om den Havmand saa Meget veed,
saa kjender han ogsaa til Kjærlighed;
da har han sagtens elsket engang,
og stiller sin Længsel ved Harpens Klang
alt i de kjølige Bølger."

6.
„Du Havmand! vær mig da god og huld;
jeg bliver, jeg bliver saa længselsfuld;
mit Hjerte føler en ukjendt Ild,
den brænder saa stærkt, jeg slukke den vil
alt i de kjølige Bølger."

7.
Liden Kirsten synker paa Havets Bund,
men Havmanden kysser den Rosenmund;
han aabner hende sin vaade Favn,
hun nævner sagte sin Frelsers Navn
alt i de kjølige Bølger.

VIOLERNE.

Allegretto vivace.

SANG.

dolce.

1. Smaa Vi -
2. Tæt I
3. O, men
4. Smaa Vi -
5. Om den

PIANO.

mf *p*

1. o - ler! o hvor sødt mel - lem Græs - set ungt og
2. ved hver - an - dre staae, Rød - men i det stær - ke
3. koldt er spæ - de Straa, sam - men - klyn - get tæt I
4. o - ler! nei o nei, grum - me Storm skal læn - ger
5. ly - se - gu - le Bund i en yn - dig Krands saa

1. blødt frem I blaa - - - - - - ne! So - len
2. Blaa sødt hen - vi - - - - - - ger. Her - ligt
3. staae. Hvor I skjæl - - - - - - ve! mag - tes -
4. ei Jer ned - tyn - - - - - - ge. Her I
5. rund E - der bøi - - - - - - e. O, hvor

cresc. *mf* *p*

Ped. Ped.

1. var_ _mer E_ _ders Luft, Ve_ _mod su_ _ger E_ _ders
2. i den un_ _ge Lund spæt_ _ter I den grøn_ _ne
3. løst paa fros_ _ne Muld vil sig Ur_ _ten med_ _ynks_
4. ei skal staae for_ ladt; ven_ _ligt om min Em_ _mas
5. vil det sva_ _ge Skin hæ_ _ve hen_ _des Pur_ _pur_

p

Ped. Ped. Ped.

dim.

1. Duft af den ble_ _ _ge Maa_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
2. Bund, vin_ _ker Da_ _lens Pi_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
3. fuld lunt om E_ _der hvæl_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
4. Hat vil jeg E_ _der slyn_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
5. kind og det sor_ _ _te Øi_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

f p mf

Ped.

1. ne.
2. ger.
3. ve.
4. ge.
5. e!

fz dim. p

Ped. * Ped.

BARCAROLE.

Allegretto un poco lento. *sempre piano.*

SANG.

PIANO.

1. Nat - ten er saa stil - le, Luf - ten er saa klar, Dug - gens Per - ler tril - le, Maa - nens Straa - ler spil - le hen ad Sø - - - - ens Glar.

2. Bøl - gens Me - lo - di - er vug - ge Hjer - tet ind, Suk og Kla - ge ti - er, Vin - dens Pust be - fri - er det be - tyng - - - - te Sind.

p pp p pp p p p dim. pp

Ped.

(Af „Prindsesse Isabella“.)

SPILLEMANDEN.

Allegro molto agitato.

SANG.

PIANO.

f f Ped.

f

1. „Spil - lemand spil - ler paa Stræn - - - - ge!“ Her
2. „Spil - lemand spil - ler med Bu - - - - e!“ Luk
3. „Spil - lemand spil - ler paa Stræn - - - - ge!“ „Min

lento. p

fz. f lento.

1. er saa smukt i det høi - e Slot. For Dø - re jeg spilled saa læn - ge — ak, huus-vild Gjøg - ler
2. For - stue - døren kun op paa Klem!“ „Min Mo - der hun er en Fru - e; — men jeg har hver - ken
3. Fader han er en Her - remand,“ han har jeg ei seet saa læn - ge; men al - drig meer han mig

p p p p

1. har det ei godt. Ak! huusvild Gjøg - ler har det ei godt!
2. Huus el - ler Hjem. Ak! jeg har hver - ken Huus el - ler Hjem.
3. fav - ne kan. Ak! al - drig meer han mig fav - - - ne kan.

p dim. mf p f Ped.

Allegro.

f *fz*

f

4. „Spil - lemand spiller med Bu - - - - e!" Jeg kjender i - gjen det gam - le Slot. Ak,

p lento.

p lento.

kun - de jeg Herskabet sku - e! jeg vil - de kun see, om de har det godt, jeg vil - de kun see, om de

p *cresc.* *mf* *cresc.*

har det godt.........................

Allegro.

5. „Spil - le - mand spiller paa Stræn - - ge!" Ak,

f *mf* *p*

lento.

For-stue-dø-ren er lukt i-gjen! Her tør jeg ei tø-ve læn-ge. Ak! ved

pp lento.

Por-ten knur-rer min Barn-doms-ven. Ak! Ak!

„Spil-lemand spil-ler paa Stræn-ge!"

dim. *un poco lento.*

piano.

dim. *pp* *dim.* *ppp*

DEN ELSKEDE.

Allegretto grazioso.

SANG.

V. 1. De hvi - de - ste Per - ler i Ha - vet er spredt, og
maae hun ei - e den yn - dig - ste Fod, for
Barm maa hun ei - e saa varm og saa fuld, to
snildt maa hun flet - te sin Tan - - kes Net, og
Øi - et maa lig - ne den sag - - te Strøm, hvor-

PIANO.

p

1. Bøl - ger - ne van - dre der - o - ver, den Skat, du sø - ger og
2. Hju - let og Væ - ven at træ - de, der - til et ær - ligt og
3. Ar - me saa blæn - den - de hvi - de, der - til en Tun - ge saa
4. Smi - let maa rø - be For - stan - den. Hen - des Gang maa væ - re saa
5. i sig Fuld - maa - nen ma - ler, men Hjer - tet maa drøm - me saa -

p

mf p rit. p a tempo.

1. al - drig har seet, jeg her at be - skri - ve dig lo - - - ver.
2. tro - - fast Mod, der de - ler din Sorg og din Glæ - - - de. V. 2. Først
3. reen som Guld, der ti - er og ta - ler i Ti - - - de. V. 3. En
4. svæ - ven - de let, som Bøl - gens, der træ - der mod Stran - - - den. V. 4. Og
5. - man - gen Drøm, hvor - om ei Læ - ber - ne ta - - - ler. V. 5. Og
V. 6. Mig

fz p rit. p a tempo.

p dim.

6. Nat - ter - ga - len i grøn - nen Lund be - tro - ed, hvor hun hav - de hjemme, jeg lyt - ted der - til en

p p dim.

rit. p pp

6. Mid - nats - stund, og mon det om Mor - ge - nen glem - - - me, glem - - me.

pp rit. p pp pp

SKOVSANG. *)

Allegro moderato.

SANG.

PIANO.

Vi van_dre sammen Arm i Arm, kun Ven_skab boer i Sind og Tan_ke, vi dra_ge bort fra Sta_dens Larm, for i Guds fri Na_tur at van_ke; vi hil_se Fug_lens mun_tre Sang, og lei_re os ved Kil_dens Vo_ve, vi ju_ble høit i Dan_ne_vang og i de fri_ske Bø_ge_sko_ve.

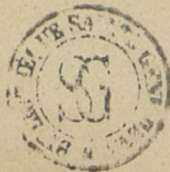
mf *f* *mf* *dolce.* *p* *f* *f* *f*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

*) Componeret for 4 Mandsstemmer.

Wilhelm Hansens Nodestik- og Tryk, Kjöbenhavn.

SANG-KOMPOSITIONER AF NIELS W. GADE.

Solo Sange med Piano.

Kr. Ø.

- Op. 3. Sange af Agnete og Havmanden, romantisk Digt af *H. C. Andersen* 1 50
  - Nr. 1. Hemming Spillemands Sang .... » 35
  - » 2. Kor af Havfruer .... » 50
  - » 3. Agnetes Vuggevise .... » 50
  - » 4. Kor af Jægere .... » 50
  - » 5. Vise om Agnete og Havmanden .... » 35
  - » 6. Fiskerdrengens Vise .... » 35
- Op. 21. Tre Digte af *C. Hauch* 1 50
  - Nr. 1. Den Elskede .... » 50
  - » 2. Birken .... » 50
  - » 3. Polsk Fædrelandssang .... » 75
- Op. 24. Fem Digte af *Stieglitz's* Bilder des Orients. 1 50
  Deine Stimme lass ertönen. Meinen Kranz. Am Brunnen. Ständchen. Wenn der letzte Saum des Tages.
- Op. 30. Olufs Ballade af Elverskud for Sopran eller Tenor .... » 50
  - Do. for Baryton eller Alt .... » 50
- Af Festmusiken ved Promotionen i Universitetets Solennitetssal: Fiskerdrengen leger .... » 70
- Comala, Sange .... » 75
  Dersagrenas Ballade og Fingals Klagesang.
- Den lille Frugtsælgerske .... » 35
- Den 19de December 1863, Digt af *Chr. Richardt* .... » 50
- Der Gondolier: Fahr' mich hinüber .... » 50
- Farvel, lille Grethe .... » 50
- Fluen: Fluen flyver om Lysets Skin .... » 35
- Holger Danskes Sange, 12 Sange af *B. S. Ingemann.* .... 2 »
  Holger Danskes Hilsen til Frænderne. Holgers Barndøm. Holgers Bortsendelse Holger Danskes Vei. Holgers Kamp med Burmand. Prindsesse Gloriant. Ved Keiserens Hof. De elleve Jævningers Jordefærd. Holgers Orlov og Hjemfart. Holger Danskes Mærke. Hos Feen Morgana. Holger Danskes Tilbagekomst til Danmark.
- Kirkearie for Sopran og Orgel eller Pianoforte .... » 50
- Knud Lavard, Digt af *Hauch* .... 1 »
- Kong Valdemars Jagt (Paa Sjølunds fagre Sletter) .... » 35
- Korsfarerne: Korsriddersang .... » 50
- Mariotta: Mariottas Romance (I Hytten hist under Rankens Læ) .... » 75
- Do.: Biankas Romance (En Morgen i Orangens Skygge) .... » 50
- Do.: Carlos Romance (O kom! uden Dig, min Sjæls Veninde) .... » 75
- Romance af *Barner:* Naar Solen skinner (Stæren sad paa Kviste) .... » 35
- Sex danske Sange, tilegnede *C. E. F. Weyse.* Ny, revideret Udgave 1 50
  - Nr. 1. Liden Kirsten .... » 50
  - » 2. Havfruen .... » 35
  - » 3. Violerne .... » 50
  - » 4. Barkarole: Lette Bølge .... » 35
  - » 5. Barkarole: Natten er saa stille .... » 35
  - » 6. Spillemanden .... » 70
- Skovsang: Vi vandre sammen .... » 35
- Tre danske Sange .... 1 »
  Pigens Sang ved Bækken. Aprilsvise. Den Enlige.
  - Særskilt: Aprilsvise .... » 50
- Tre Digte af *Chr. Winther* 1 25
  - Nr. 1. Serenade ved Strandbredden .... » 70
  - » 2. Rosen .... » 50
  - » 3. En Situation .... » 50
- Tre Digte af *H. C. Andersen* 1 25
  Romance: Min lille Fugl. Martsviolerne. Snedronningen.
- Samtlige Romancer og Sange, 1ste—3die Bind .... à 2 50

Fleerstemmig Sangmusik med Piano eller Orkester,

Kr. Ø.

- Op. 3. Agnete og Havmanden, romantisk Digt af *H. C. Andersen.* Kl-Udtg 1 50
  - St. til Kor af Havfruer (kun med dansk Text) S. 1. 2. A. .... à » 25
  Hemming Spillemands Sang Kor af Havfruer. Agnetes Vuggevise. Kor af Jægere. Vise om Agnete og Havmanden. Fiskerdrengens Vise.
- Af Op. 3. Agnete og Havfruerne, Digt af *H. C. Andersen*, for en Solost. (Sop.), Damekor og Orkester.
  - Partitur 2 50
  - Orkesterstemmer 2 50
  - Dubletstemmer .... à » 30
  - Korstemmer (S. 1. 2. og A.) .... à » 40
  - Solostemme .... » 50
  - Klaveerudtog 1 50
- Op. 12. Comala, Korst.: S. A. T. B. .... à » 75
- — 13. Fem Sange for S. A. T. B., med dansk og tydsk Text. Part. .... 1 »
  Vaaren. Aakanden. Morgenvandring. I Høst I Skoven.
- Op. 16. Rytterliv (Reiterleben), 6 Sange f. 4 Mandsstemmer. Part. .... » 75
  - St.: T. 1. 2. B. 1. 2. .... à » 30
  Rytterens Morgensang. Hvііl. Indkvartering. Afsked. Angreb. Rytterens Død.
- Op. 30. Elverskud, Ballade efter danske Folkesagn, for Soli, bl. Kor og Orkester. Kl-Udtg. med Text .... 5 »
  - Solost.: S. A. Baryt. .... à 1 50
  - Korst.: S. A. T. B. .... à » 75
- Op. 40. Die heilige Nacht, Korst.: S. A. T. B. .... à » 25
- — 46. Ved Solnedgang, Digt af *A. Munch*, f. bl. Kor og Orkester. Kl-Udtg. .... 2 »
  - St.: S. A. T. B. .... à » 25
- Op. 48. Kalanus. Korst.: S. A. T. B. .... à 1 »
- — 50. Korsfarerne, dramatisk Digt af *Carl Andersen*, for Solost.: S. T. Bas-B. bl. Kor og Orkester. Kl-Udtg. .... 8 »
  - Korst.: S. A. T. B. .... à 1 »
  1. I Ørkenen: Kor af Pilegrimme og Kvinder. Peter Eremit og Rinaldo af Este. Korsriddersang. Peter Eremit og Kor. 2. Armida: Kor af Mørkets Aander. Armida, Sirener og Rinaldo. Armida, Rinalda og Kor. 3. Mod Jerusalem: Kor af Ridderne. Rinaldo. Pilegrimsmarsch. Peter Eremit og Kor.
  - Særskilt: Sirenekor. Part. .... » 50
- Op. 51. Aarstidsbilleder, Digte af *Carl Andersen*, for Solost. og for Damekor med Piano for 4 Hænder.
  Nr. 1 og 4. Damekor: S. 1. 2. A. 1. 2.
  » 2 og 3 f. Solost. S. A. T.
  - Kl-Udtg., kplt. 4 50
    - Nr. 1. Sommernat 1 25
    - » 2. Løvfald 1 25
    - » 3. Julekvæld .... » 75
    - » 4. Løvspring 1 75
  - Korst. til Nr. 1 og 4 kplt. 1 50
  - Solost. til Nr. 2 og 3 kplt. .... » 75
- Festmusik ved den nordiske Industriudstillings Aabningsfest. Tre Korsange f. bl. Kor i Kolkevisetone. Kl-Udtg. .... 2 »
  Sverrig. Norge. Danmark.
- Festmusik ved Universitetets Jubelfest. Ved Promotionsfesten i Solennitetssalen, Digt af *Chr. Richardt*, for Solost., bl. Kor og Orkester. Kl-Udtg. .... 2 »
  - Korst.: S. A. T. B. .... à » 50
- Gefion. Korst.: S. A. T. B. .... à » 50
- Nattergalen, Sang for 2 Sopraner .... » 50
- Sangertog gjennem Sundet, af *Martin Kok*, Humoreske for Mandskor og Messinginstrumenter. Kl-Udtg. .... 3 »
  - St.: T. 1. 2. B. 1. 2. .... à » 25
  Afreise. Langs Kysten. Hveen. Rungsted. Ankomst til Kronborg.
- Viborg Domkirke, Digt af *Carl Andersen*, f. Mandsst. og Orkester. Kl-Udtg. .... 2 »
  - St.: T. 1. 2. B. 1. 2. .... à » 50

KJØBENHAVN. WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.